

DÉU ÉS FIDEL (Mt 21,33-43)

per CATALINA TERRATS I OLIVER,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Jesús va venir a fer present el Regne de Déu a tots els homes i dones de bona voluntat, però per als dirigents i Als notables del poble d'Israel, aquesta obertura del Regne que predicava Jesús, que arribava a acollir fins i tot als impurs i pecadors, era absolutament impensable. Ells es consideraven propietaris del Regne de Déu. Jesús els desafia obertament per mitjà de la paràbola de la vinya i els vinyaters homicides que llegim avui en l'Evangeli. Els vol mostrar que el Regne de Déu no és propietat privada de ningú. Ho fa reprenent un text bellíssim d'Isaïes que és «el cant de l'enamorat a la seva vinya». En la veu d'Isaïes ressona l'amor apassionat i adolorit de Déu, la seva experiència de l'amor defraudat, no reconegut, i la ingratitud, la infidelitat i la duresa de cor d'aquells homes.

La vinya del Senyor és la casa d'Israel, el seu poble. Un poble que no correspon a l'amor que Déu li ha mostrat des de sempre. Déu espera ansiosament rebre els fruits del seu amor, que són la justícia, la bondat, la fidelitat, la fraternitat..., però el seu poble li correspon amb una total ingratitud i això li comporta dolor, tristesa i indignació.

Jesús, en l'Evangeli, recull el tema de la vinya i en fa una paràbola que és també una profecia, dirigida als sacerdots i als notables del poble. Déu estima la seva vinya, el seu poble, en qui ha dipositat tot el seu amor, la seva il·lusió, però s'indigna contra els vinyaters que s'apoderen dels fruits que Ell esperava que li donarien, i que cada vegada són mes violents fins al punt que treuen l'hereu fora de la vinya i el maten. També els dirigents del poble rebutjaran la salvació que Déu els ofereix a través de Jesús, el trauran fora de les muralles de Jerusalem i el crucificaran.

Jesús mort i ressuscitat és el fonament del nou poble, de la comunitat dels qui l'accepten com l'enviat del Pare per anunciar la salvació de tothom. Déu continua fidel i segueix esperant que el seu amor sigui correspost. Entrega el seu Regne als qui viuen en l'amor, la justícia, no en el compliment estricte de la llei.

Aquesta paràbola s'adreça avui a nosaltres, a l'Església. Déu ens mira amb uns ulls que ens mostren la seva misericòrdia, espera que fem fructificar els dons que ha dipositat en cadascun de nosaltres, però de vegades oblidem que tot ens és donat gratuïtament, que no som els propietaris, i que sovint aprofitem els seus dons en benefici nostre. Preguntem-nos sincerament si ens sentim agraïts de poder treballar a la seva vinya, el món, fins a quin punt estem implicats en la realitat que ens toca viure i hi aportem la nostra petita resposta, però positiva, compromesa, generosa, fidel. Déu posa a les nostres mans aquest món, ens en fa responsables, ens fa confiança, i ens acompanya, ens cuida, ens protegeix. Espera que amb la nostra vida arrelada en Ell li puguem oferir una collita ben abundant.